

Kort Nieuws

Met name uit Nederland

Hof Den Haaf, 8 januari 2013

Versoepeling saldometode bij lijfrentes

In het verleden kende de Nederlandse belastingwetgeving zeer ruime regelingen voor de aftrek van premies voor een kapitaalverzekering met lijfrenteclausule. Vele Nederlanders bezitten één of meer van deze polissen.

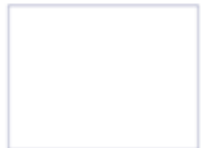
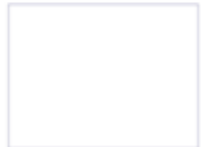
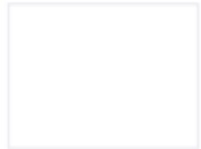
Indien in het verleden de premies voor zo'n kapitaalverzekering zijn afgetrokken van het belastbare inkomen, dan behoort daarna de gehele uitkering van de verzekering te worden belast. Op die manier is er evenwicht in het systeem.

Echter, soms is het niet tot een aftrek van de premies gekomen. Zo ook in deze casus. De belastingplichtige was namelijk vergeten de premie af te trekken. De belastingdienst wil de gehele uitkering toch belasten. Dit zou onredelijk lijken, omdat er dan geen aftrek heeft plaatsgevonden, maar er wel belasting wordt geheven over de gehele uitkering.

De belastingplichtige mag daarom tegenbewijs bieden. De vraag was of de belastingplichtige hier daadwerkelijk moet bewijzen of dat aannemelijk maken al genoeg is. Dit is van belang omdat bewijzen in veel gevallen heel moeilijk zal zijn. Er moet dan een kopie van een aangifte zijn bewaard. Aangezien het gaat om aangiften van (vaak) eind jaren tachtig of begin jaren negentig zullen deze aangiften in de praktijk nog lastig boven water te halen zijn. Ook de belastingdienst zelf bewaart aangiftes niet zo'n lange tijd.

De belastingplichtige kon in deze casus niet bewijzen, maar wel aannemelijk maken dat hij niets had afgetrokken. Hij had de aangiftes zelf niet, maar kon wel via de aanslagen laten zien dat zijn belastbaar inkomen al die jaren ongeveer even hoog was. Dat betekent dus dat hij waarschijnlijk niet in één jaar een hoge aftrekpost heeft gehad. Er zat in het jaar waarin aftrek had moeten plaatsvinden geen "dip" in zijn inkomen.

De rechter vond dit afdoende bewijs en geeft de belastingplichtige gelijk. Ook hier blijkt weer dat het (helaas) belangrijk is oude aangiftes en aanslagen goed te bewaren.

Rechtbank Noord-Holland, 11 februari 2013

Vernietiging belastingaanslag vanwege onrechtmatig verkregen bewijs

Nadat een belastingaanslag vaststaat, mag de belastingdienst hier in beginsel niet meer op terug komen. Hierop zijn een paar uitzonderingen. Eén van deze uitzonderingen is het “nieuwe feit”. Op het moment dat de belastingdienst achter een feit komt dat bij het opleggen van de aanslag niet bekend was of niet bekend had kunnen zijn, dan kan er een navorderingsaanslag worden opgelegd.

In deze zaak is de politie de woning van een belastingplichtige binnengevallen en heeft daar een hennepkwekerij aangetroffen. Bij de daaropvolgende strafzaak komt vast te staan dat de politie de woning niet binnen had mogen vallen. Omdat het binnentreden niet mocht, is het bewijs dat bij de doorzoeking is aangetroffen niet geldig in de strafzaak.

De informatie over dit alles wordt doorgespeeld aan de belastingdienst. De belastingdienst legt vervolgens een navorderingsaanslag op in verband met de inkomsten uit de kwekerij. De belastingdienst maakt daarbij dus gebruik van bewijsmiddelen die in de strafzaak ongeldig zijn verklaard.

Ook de navorderingsaanslag komt voor de (belasting)rechter. De rechtbank komt daarbij tot het oordeel dat een behoorlijk handelende overheid voor het opleggen van aanslagen geen gebruik mag maken van onrechtmatig verkregen bewijsmiddelen. De aanslag wordt dan ook vernietigd.

Besluit Staatssecretaris van Financiën 30 mei 2013

Hoogte forfaitair rendement in box 3

Nederland belast het inkomen uit vermogen in box 3 (bijvoorbeeld het inkomen uit in Nederland gelegen onroerende zaken). Hierbij wordt de waarde van het vermogen aan het begin van een jaar als uitgangspunt genomen. Dit vermogen wordt geacht een rendement te maken van 4%. Dit rendement wordt belast tegen een vast tarief van 30%.

Op dit moment leveren een aantal vormen van vermogen slechts een zeer beperkt rendement op. Zo is er momenteel (vrijwel) geen spaarrekening in Nederland die 2% rente biedt. Ook het effectieve rendement op staatsobligaties van “veilige” landen is momenteel bijzonder laag. De relatief veilige vormen van het aanhouden van vermogen geven dus maar een zeer beperkt rendement.

Omdat het fictief rendement in box 3 vast ligt op 4%, is in situaties met een laag werkelijk rendement de daadwerkelijke belastingdruk in box 3 heel hoog. Bij een werkelijk rendement van 2% is de belastingdruk namelijk effectief 60% en bij een werkelijk rendement van 1% is de belastingdruk zelfs 120%.

De roep om een aanpassing van de hoogte van het forfaitaire rendement is daarom groot. De Staatssecretaris geeft echter aan hier op dit moment niet aan te willen denken, ook omdat hiervoor geen budget zou zijn. Echter, slechts kort tijd later kwam het rapport uit van de commissie Van Dijkhuizen.

Rapport Commissie Van Dijkhuizen

De commissie Van Dijkhuizen heeft de opdracht gehad een onderzoek te doen naar een hervorming van de Nederlandse inkomstenbelasting. Het systeem zou met name eenvoudiger moeten worden en mensen aan moeten zetten om deel te nemen aan het arbeidsproces. De commissie is met een aantal opvallende voorstellen gekomen. Verwacht mag worden dat we de komende jaren in ieder geval een aantal van de voorstellen in wetgeving terug gaan zien. Wij noemen de meest opvallende punten:

- Het aantal belastingschijven in box 1 (inkomen uit werk en woning) zou terug moeten van vier schijven naar twee schijven. De hoge schijf wordt 49% (nu 52%) en de lage schijf 37%.
- Het forfaitair rendement in box 3 is momenteel 4%. Het voorstel is om dit rendement te koppelen aan het rendement op spaarrekeningen. Een eerste stap zou daarin zijn om het forfaitair rendement te verlagen naar 3%. Hoewel dit voor velen momenteel een welkome aanpassing zou zijn, opent dit natuurlijk wel de weg voor een latere verhoging van het forfaitaire rendement op het moment dat de spaarrentes zouden gaan stijgen.
- Box 2 (inkomen uit aanmerkelijk belang). Hier wordt voorgesteld het belastingtarief te verlagen van 25% naar 22%. Ook wordt voorgesteld om alle aanmerkelijk belanghouders jaarlijks te belasten met een forfaitair inkomen van 2,4%.
- Overheveling van de eigen woning van box 1 (met hypotheekrenteaf trek) naar box 3, maar pas nadat de woningmarkt is genormaliseerd.

Conclusie Advocaat-Generaal, 16 april 2013

Step down box 2 bij migratie van België naar Nederland in strijd met EU-recht?

De conclusie van de Advocaat-Generaal (A-G) gaat over box 2 en emigratie naar Nederland.

In box 2 wordt het inkomen uit aanmerkelijk belangaandelen belast. Hiertoe behoren niet alleen dividenden, maar ook verkoopwinsten. De verkoopwinst wordt berekend op het verschil tussen de verkoopprijs en de verkrijgingsprijs. Indien iemand een BV opricht met € 1 aandelenkapitaal en hij verkoopt de aandelen op een later moment voor € 100.000, dan wordt er € 100.000 -/- € 1 = € 99.999 aan inkomsten belast.

In internationale situaties moet dit systeem worden aangepast. Indien iemand met een groot aandelenbelang Nederland binnenkomt, dan is het goed mogelijk dat het vorige woonland al belasting heeft geheven over de waardeaan groei tot het moment van verhuizen naar Nederland. Als Nederland vervolgens ook zou heffen over de gehele waardeaan groei, dan betekent dat dubbele heffing. Daarom knoopt Nederland in principe bij een immigratie aan bij de waarde van de aandelen bij binnenkomst in Nederland.

Deze regeling is in specifieke en ingewikkelde wetgeving vastgelegd. Op grond van deze regelingen wordt, onder voorwaarden, de verkrijgingsprijs van de aandelen bij immigratie gesteld op de waarde in het economisch verkeer op dat moment. Dat wil zeggen dat alleen de waardeangroei vanaf het moment van komen wonen in Nederland, dan in Nederland zal worden belast. Dit heet ook wel de “step-up”.

Om bepaald misbruik tegen te gaan kan deze “step-up” weer worden gecorrigeerd met een “step-down”. Daarbij wordt de fiscale verkrijgingsprijs dus weer verlaagd. In dit geval ging het om een Belg met aandelen in een BV en aandelen in een BVBA. Enige tijd voor zijn vertrek naar Nederland bracht hij de aandelen in de BV in bij de BVBA. Vervolgens wilde de Nederlandse fiscus bij binnenkomst een “step-down” toepassen over de periode voorafgaand aan de inbreng in de BVBA, dit terwijl Nederland onder het belastingverdrag met België geen heffingsrecht had over de aandelen in de Nederlandse BV. De waardestijging tot aan het moment van inbreng in de BVBA zou dan niet worden meegenomen en op een later moment in Nederland kunnen worden belast.

De A-G komt tot de conclusie dat deze “step-down” niet is toegestaan. Wat Nederland in deze situatie doet, is een claim leggen op een meerwaarde waar zij zonder verhuizing naar Nederland geen recht op zou hebben gehad. De A-G meent daarom dat immigratie geen reden is om die heffingsclaim alsnog door middel van een “step-down” te realiseren. Het laatste woord hierover is aan de Hoge Raad.

8 juli 2013

Maurice de Clercq   Thomas Vermeulen
ESJ Accountants & Belastingadviseurs
www.nederbelgendsk.nl

